

РЕШЕНИЕ

№ 6812

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 25.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2214** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано във връзка с предявен насрещен иск от Б. М. М. и М. А. И.-М. от [населено място], подаден по [населено място] № 51908/2020г. на СРС, 178 състав срещу [фирма], [населено място] с искане за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 8000 лева, поради твърдения за неправомерно ползване на личните им данни.

В проведеното съдебно заседание ищецът М. се явява лично и представлява ищцата М. И.-М., като поддържа исковата молба на заявените претенции. Счита, че [фирма] неправомерно е обработила неговите и на съпругата му личните данни, ползвайки данните от нотариален акт за собственост на техен недвижим имот за нуждите на събиране на свое вземане.

Ответникът се представлява от юрк П. с редовно пълномощно, като оспорва иска като неоснователен и недоказан.

Представителят на СГП дава заключение за недоказаност на претендираните вреди.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона намира следното:

Искът следва да бъде приет за допустим на основание чл. 39, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 82 от Регламент ЕС 2016/679 за преустановяване на ползването на личните данни и изплащане на обезщетение в размер на 8000 лева / за всеки от ищите/, причинени в резултат на нарушаване на правата им по Регламента.

Не се споделя възражението на ответника в тази насока, поради следното. По

аргумент от нормата на чл. 39, ал.1 от ЗЗЛД следва, че съдът може да бъде директно сезиран с искане за установяване на нарушение при обработването, ползването и пр. на лични данни. Недопустимо е това само, ако в ЗЗЛД има висящност на идентично производство между същите страни. В процесния случай искът е заявен и съвместно с иск за обезщетение за вреди от твърдяното неправомерно ползване, поради което е подсъдно на съда.

След изискано уточнение на иска се установява, че конкретните действия и актове, с които се твърди, че е налице неправомерно обработване на личните данни на ищците са следните: 1. Снабдяване от страна на дружеството с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот на ищците, което е квалифицирано като „събиране“ по смисъла на чл.4, ал.2 от Регламента; 2. Съхранение / държане/ на нотариален акт , квалифицирано като „съхранение“ по чл. 4, ал.2 от Регламента; 3. Снабдяване / придобиване/ с нотариален акт за учредяване на договорна ипотека, квалифицирано като „ събиране“ по чл. 4, ал.2 от Регламента; 4. Съхранение / държане/ на нотариален акт за учредяване на договорна ипотека, квалифицирано като „ съхранение“ по чл. 4, ал.2 от Регламента; 5. Завеждане/ начисляване към техните лични данни на количества стока на [фирма], квалифицирано като „записване“, „организиране“, „употреба“ по смисъла на чл.4, ал.2 от Регламента; 6. Завеждане към личните им данни на абонатен номер на дружеството , квалифицирано като „записване“, „организиране“, „структуриране“, „употреба“; 7. Начисляване/завеждане на финансови задължения към дружеството, квалифицирано като „записване“ и „употреба“ по смисъла на Регламента; 8. Предявяване на иск срещу тях от страна на дружеството за доставена от тях стока и незаплатена от ищците такса за същата.

Сочат, че снабдяването и ползването на данните от нотариалния акт е без тяхно знание и съгласие, като същите не са участвали в доброволно предаване на посочените нотариални актове на ответника. Сочат още, че не са подавали искане за водене на преговори и сключване на договор с [фирма], респ. не са заявявали желание за договорни отношения с тях, респ. предоставяне на енергия, съответно не са поемали каквито и да е задължения.

Сочат, че от последното неправомерно ползване са претърпели неимуществени вреди, изразяващи се в причиняване на стрес, довел до повишено кръвно налягане, поява на признаци на депресивни състояния, наднормено тегло, влошаване на зрението. Довело е и до причиняване на затруднения при изпълнение на семейни, служебни, обществени и други дейности – отклоняване на времеви ресурс, финансов ресурс, внимание. Намират още, че са злепоставени и е уронен авторитетът им пред близки, колеги и приятели.

Периодът е определен от месец април, 2019г. до настоящия момент.

По фактите не се спори относно следното: Ищците са собственици на недвижим имот, за който е съставен нотариален акт № 190, том 2, рег. 3132, дело № 307/2011г. , а именно – апартамент № 70, находящ се в [населено място], район „Г.“ СО, [улица], в жилищна сграда блок 3, на седми етаж, състоящ се от три стаи, кухня и други сервизни помещения с обща квадратура 76.16 кв.м. Същият се намира в жилищна сграда, която е в режим на етажна собственост и е топлоснабдена от ответника.

Поради наличие на висящи задължения за неплатени такси за потребената енергия , дружеството ответник е завело на ищците искове по чл. 422, ал.1 от ГПК във връзка с чл. 79, ал.1, пр.1 ЗЗД вр. с чл. 200, ал.1 ЗЗД и във връзка с чл. 150 от ЗЕ и чл.

422, ал.1 от ГПК вр. чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

За доказване на наличието на облигационно правоотношение за предоставяне на топлинна енергия, [фирма] се е снабдила от публичния регистър при Агенция по вписванията с незаверени копия на нотариалните актове на ищците, които са приложени като доказателства по делото на СРС.

Самото наличие на прието облигационно правоотношение между страните, както и снабдяването с нотариални актове и тяхното депозиране като доказателства по делото на СРС е прието за неправомерно обработване на личните им данни, съобразно уточнението на исковата молба, от което се претендират вреди.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Исковата молба се явява неоснователна.

Не е спорен фактът, че Б. М. М. и М. А. И.- М. са собственици на недвижим имот, за който е съставен нотариален акт № 190, том 2, рег. 3132, дело № 307/2011г. , а именно – апартамент № 70, находящ се в [населено място], район „Т.“ СО, [улица], в жилищна сграда блок 3, на седми етаж, състоящ се от три стаи, кухня и други сервизни помещения с обща квадратура 76.16 кв.м. Същият се намира в жилищна сграда, която е в режим на етажна собственост и е топлоснабдена от ответника. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че в сградата, в която е ситуирано жилището не съществува възможност за прилагане на дяловото разпределение на топлинна енергия, поради еднотръбна инсталация за отопление, с оглед което не е налице договор с разпределително дружество за дялово разпределение за извършване на монтаж на измервателни уреди, а разпределението се извършва от Т. С. ЕАД.

На основание чл. 153 от Закона за енергетиката, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, която е присъединена към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал.1, т.2 от ЗЕ на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена при топлинна енергия при условията и реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал.3 от ЗЕ. Съгласно чл. 150 от ЗЕ, продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР, в които се одобряват – права и задължения на топлопреносното предприятие и потребителите; редът за измерване, разпределяне, отчитане заплащане на количеството енергия, отговорност при неизпълнение на задължения, условия и ред за включване, прекъсване и прекратяване на топлоснабдяването; редът за осигуряване на достъп до уредите върху отоплителните тела; средствата за измерване, редът и начинът за сроковете за предоставяне на енергия.

Тези правила се публикуват от топлопреносните предприятия най-малко в един местен всекидневник. Общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено изявление за приемане от страна на клиентите. При несъгласие с Общите условия, в срок от 30 дни клиентите могат да внесат заявление с искане за специални условия до топлопреносното предприятие.

Правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди е регламентирано в Закона за енергетиката и Наредба № Е-РД-04-1/12.03.2020г. за топлоснабдяването. Съгласно тази регламентация, налице договорно правоотношение,

произтичащо от публично известни общи условия , предложено от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР.

В процесния случай лицата са станали собственици през 2011г. До същите е изпратено уведомление от [фирма] на 09.09.2013г., с което са уведомени за налични неплатени задължения за такси за ползване на топлинна енергия, както и за необходимостта от идентификация, известно като „ смяна на партида“. Писмото е връчено лично на ищеца на 12.09.2013г./ л. 49 по делото/. Няма данни да са предприети мерки в каквато и да е посока – за искане за специални условия или за отказ от услугата.

За нуждите на настоящото производство горното налага извода, че лицата са в облигационни правоотношения с [фирма], в качеството им на абонати на топлоснабдителна услуга, вкл. и за посочения като процесен период – от месец май, 2016г. до настоящия момент.

В тази връзка съдът приема, че включването на лицата като абонати към [фирма] , причисляването на абонатен номер и начисляването на такси под формата на финансови задължения / което съответства на т. 5, т.6 и т.7 от уточнението към исковата молба , заявено като неправомерни действия по „записване“, „организиране“, „структуриране“, „употреба“ по смисъла на чл. 4, т.2 от Регламента/ представлява законосъобразно обработване по смисъла на чл.6, т.1, б. „б“ и б. „в“ от Регламента – обработването е необходимо за изпълнение на договор, по който субектът на данните е страна и обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора.

В тази връзка, не се установява незаконосъобразно обработване на данните на лицата чрез включването им и третирането им като абонати при ответника, който е администратор на личните им данни именно по силата на този договор по чл. 150 от ЗЕ.

Съдът намира, че не се установява нарушение при ползването на личните данни чрез снемане на информация от Регистъра при Агенция по вписванията на незаверени копия на нотариалните актове. На първо място, именно по аргумент от собствеността върху жилището, ищите се явяват в договорни отношения с ответника, по арг. от чл. 150 от ЗЕ. На второ място, действително, както сочи ответникът, данните, вписани в регистъра на Агенция по вписванията, са публични – чл. 42 от Правилника за вписванията. Ползването на същите чрез извършеното разпечатване и представяне по делото на СРС, отново почива на законово основание чл. 6, §1, б. е от Регламента - обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. В случая безспорно е налице посоченото основание, с оглед защита на интересите на администратора на лични данни [фирма], произтичащи от облигационните му правоотношения с ищите и правото на защита на тези интереси.

Следователно, съдът приема, че в процесния случай е безспорно налице обработване на личните данни на ищите, но последното е законосъобразно по смисъла чл. 6, §1, б. „б“, „в“ и „ е“ от Регламента.

При липса на установено нарушение при обработването на личните данни, което е първата предпоставка от фактическия състав за присъждане на вреди за обезщетение от горното, не е нужно изследване на причинно -следствена връзка с твърдяните

вреди, нито тяхното установяване.

За пълнота, съдът отбелязва, че твърденията за настъпили неимуществени вреди следва да бъдат подкрепени с доказателства, каквито не са ангажирани в настоящото производство.

По изложените съображения, исковата молба се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 200 лева.

Воден от горното и на основание чл. 39, ал.1 и ал.2 от Закона за закрила на личните данни, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковите молби на Б. М. М. и М. А. И.-М. от [населено място] срещу [фирма], [населено място] за установяване на нарушения, представляващи неправомерно обработване на личните им данни и за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 8000 лева за всеки от ищците.

ОСЪЖДА Б. М. М. и М. А. И.-М. от [населено място] да заплатят солидарно в полза на [фирма] сумата от 200 / двеста/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: